

[Lilli Gyldenkilde]

der den, skal afskaffes her og nu. Det, vi siger, er, at forslaget om at sætte støttebeløbet op burde afløses af et bedre forslag, og det siger vi med baggrund i de undersøgelser, som vi jo alle sammen har fået i arbejdsmarkedsudvalget. Undersøgelser, der er foretaget af denne ordning, viser nemlig, at det private erhvervsliv ikke har været ivrig efter at bruge ordningen. Kun ca. 10 pct. af de langtidsledige har fået jobtilbud i private virksomheder på trods af tilskuddet på de 30 kr. i timen. Derimod har stat, amter og kommuner måttet tage de 90 pct., og man kan sige med fuld ret, at så kunne det offentlige lige så godt få lov til at lave nogle varige job for disse penge.

Et af problemerne i jobtilbudsordningen har været, at det har været meget svært at kontrollere, om der reelt er tale om en forøgelse af jobbene, og vi har jo et helt ekstremt bevis på, at det er der i hvert fald ikke. Vi har sagen fra Lunderskov, som desværre er ovre fra mit amt, hvor man fyrer 7 for at tage 15 langtidsledige ind. Der må laves sikkerhedsbestemmelser i dette afsnit, som betyder, at der bliver tale om ekstra job, for ellers er dette helt meningsløst.

Jobskabelsesordningen derimod ser vi mere positivt på. Vi ser nogle muligheder for kommunerne for selv at få lov at sætte produktion i gang, sådan at beskæftigelsesarbejder af mere eller mindre genial karakter kan afløses af fornuftig produktion, der så kan udvikle sig til varige arbejdspladser.

Såfremt det bliver det forslag, der blev fremsat for et års tid siden, der danner baggrund for diskussionen, når vi skal have den, er SF stadig væk positiv over for ideen, som er den eneste form for nytænkning, der er i det her. Vi har dog stadig væk nogle problemer i denne forbindelse, og det er det såkaldte løntrykkercirkulære. SF er enig med arbejdsministeren om, at der skal en overenskomstdekning til på området, og det håber vi der kommer.

Ungdomsgarantiordningen er det meningen skal udstrækkes til hele landet, og det, vi ved på nuværende tidspunkt, er, at der har været sat for få midler af til denne ordning. Deri er jeg enig med hr. Hans Jørgen Holm, som siger, at alle, der har skullet ind i ordningen, ikke har kunnet komme det, på grund af at der har været for få midler i ord-

ningen, så skal den virke, må der skaffes nogle flere midler.

Ideen i ordningen, at alle enten skal have tilbud om et job eller en uddannelse, er god og selvfølgelig, men der må ikke indgå nogle bestemmelser, der medfører hverken den ene eller den anden form for straf for unge, der ikke vil tage imod et hvilket som helst tilbud, der overhovedet ikke interesserer dem. Dette er vigtigt for mig, hr. arbejdsminister. Det er vigtigt, at de løsninger, der lægges vægt på i forbindelse med forsøg på at løse ungdomsarbejdsløshedsproblemet, ikke bærer præg af, at vi nu er ved at opbygge et A-arbejdsmarked og et B-arbejdsmarked. A-arbejdsmarkedet bliver for dem, der kan det hele. B-arbejdsmarkedet bliver for kvinderne, de unge og de svageste i samfundet. Ingen kan være tjent med det, hvis vi laver den slags. Derfor må der på det her område ikke være ekstraordinære vægringsbestemmelser, og hvad ved jeg, som der har været tale om.

Jeg er glad for, at der har været tænkt på, at der også skal gøres noget specielt for kvinderne. Men jeg er lidt mindre glad, når jeg hører af den socialdemokratiske ordfører, hvad det er. Kvinderne er jo stort set ansat i de sektorer i forvejen, som hr. Nørgaard Sørensen sagde at der skulle gøres noget ekstra ved. Det, man sagde, var nemlig, at vi må gøre noget ekstraordinært for kvinderne, og det er, at vi må have dem over i social- og sundhedsuddannelserne. Der er de i forvejen, men jeg er da enig i, at vi skal udbygge de uddannelser, for der er god brug for dem.

Nå, jeg kan ikke nå mere, men må vel komme igen i anden omgang.

(Kort bemærkning).

Grethe Fenger Møller (KF):

Med al mulig respekt for den socialdemokratiske ordfører i denne sag må jeg sige, at min debat om begrebet tvang eller ikke tvang med hr. Nørgaard Sørensen var det rene vand i sammenligning med det, fru Lilli Gyldenkilde sagde.

Fru Lilli Gyldenkilde sagde, at så længe arbejdsgiverne har ret til at lede og fordele arbejdet, så kan vi ikke komme til at bekæmpe arbejdsløsheden ordentligt. Så vil jeg gerne spørge: mener fru Lilli Gyldenkilde virkelig, at vi, hvis vi lavede et tvangssamfund, kunne forbedre erhvervenes omkostningsni-